

Članice društva sv. Cirila in Metoda, št. 191 KSKJ so prosile, da se v obilnem številu udeležijo pogreba članice Frances Vesel v torek zjutraj.

1932	JAN.	1932
Su	Mo	Tu
3	4	5
6	7	8
9	10	11
12	13	14
15	16	17
18	19	20
21	22	23
24	25	26
27	28	29
30		

KOLEDAR

DRUSTVENIH
PRIREDITEV

JANUAR

9.—Zbor Zarja (samostojno), plesna veselica v spodnji dvorani S. N. Doma.

9.—Utopians, ples v S. D. Domu na Waterloo Rd.

9.—Slovenski Dom priredi zabaven večer v svoji dvorani na Holmes Ave.

10.—Skupna društva fare sv. Vida priredijo plesno veselico v Grdinovi dvorani.

11.—Miller-for-Mayor Club ima politični shod v Grdinovi dvorani.

16.—Društvo Svobodomiselnih Slovencev št. 2 SDZ, plesna veselica v spodnji dvorani S. N. Doma.

16.—Kleaver Kids Klub, ples v S. D. Domu na Waterloo Rd.

16.—Društvo Brooklyn št. 135 SNPJ, plesna veselica v Klimi dvorani na 3241 W. 50th St.

17.—Društvo Spartans, plesna veselica v spodnji dvorani S. N. Doma.

23.—Društvo Danica št. 11 SDZ, plesna veselica v spodnji dvorani S. N. Doma.

23.—Ženski odsek S. D. Z. Z., zabavni večer, v spodnji dvorani S. D. Doma na Waterloo Rd.

23.—Društvo Danica št. 11 SDZ, plesna veselica v spodnji dvorani S. N. Doma.

23.—Starlite Social Club priredi plesno veselico v Grdinovi dvorani.

23.—Serenaders Glee Club priredi ples v S. N. Domu v Newburgu.

24.—Društvo Ivan Cankar, igra v avditoriju S. N. Doma.

24.—Euclid Rifle and Hunting Club, banket v Slovenskem Domu na Holmes Ave.

24.—Društvo Velebit št. 544 SNPJ, maškeradna veselica v Klimi dvorani na 3241 W. 50th St.

24.—Slovenska Ženska Zveza, št. 25, priredi igro in ples v Knausovi dvorani.

30.—Skupna društva SSPZ, veselica v spodnji dvorani S. N. Doma.

30.—Društvo Modern Crusaders, ples v avditoriju S. D. Doma na Waterloo Rd.

30.—Veselica S. N. Doma v Maple Heights, na 5087 Stanley Ave.

31.—Društvo Združene Slovence, ples v spodnji dvorani S. D. Doma na Waterloo Rd.

31.—Socialistični klub št. 27 JSZ, plesna veselica v spodnji Slovenskem Domu na Holmes Ave.

31.—Društvo Kristusa Kralja, št. 226 KSKJ, priredi igro in ples v Knausovi dvorani.

FEBRUAR

6.—Društvo Comrades št. 566 SNPJ, plesna veselica v spodnji dvorani S. N. Doma.

6.—Ženski klub Slovenskega Doma, maškeradna veselica v dvorani S. N. Doma.

6.—Slovensko podporno samostojno društvo Kranj, plesna veselica v Grdinovi dvorani.

6.—Društvo Danica št. 34 S. D. Z., plesna veselica v Slovenski delavski dvorani na Prince Ave.

6.—Klub slovenskih vdov, plesna veselica v Knausovi dvorani.

7.—Društvo Abrašević, igra v avditoriju S. N. Doma.

7.—Pustni terek—Ženski odsek S. D. D., maškeradna veselica, S. D. Dom na Waterloo Rd.

7.—Društvo sv. Petra H. K. Z., ples v spodnji dvorani S. D. Doma.

7.—Plesna zabava v Hrvatskem Narodnem Domu. Priredi Hrvatski politični klub.

7.—Oltarno društvo sv. Krištine priredi banket v šolskih prostorih sv. Kristine na Bliss Rd.

9.—Klub društev S. N. D., maškeradna veselica v S. N. Doma.

9.—Ženski odsek S. D. D., maškeradna veselica v S. D. Domu.

13.—Društvo Strugglers, ples v spodnji dvorani S. D. Doma na Waterloo Rd.

13.—Dr. Collinwood Home, št. 18, priredi maškeradno veselico v Grdinovi dvorani.

14.—Slovenski Sokol, telovadba, po telovadbi zabava, v S. N. Domu.

14.—Društvo Hrvatska Sloboda, maškeradna veselica v gornji dvorani S. D. Doma.

15.—Politični shod v Grdinovi dvorani.

21.—Društvo Kristusa Kralja, veselica v S. N. Domu.

28.—Društvo Ivan Cankar, igra v avditoriju S. N. Doma.

27. in 28.—Društvo Abrašević, bazar v Grdinovi dvorani.

MARČ

5.—Društva Združeni Bratje in Utopians, ples v S. D. Domu.

6.—Društvo Carniola Tent št. 1238 TM, proslava 20-letnice društvenega obstanka, v obeh dvoranah S. N. Doma.

13.—Društvo Orel, telovadba v S. N. Domu.

19.—Društvo Napredne Slovencev št. 137 SNPJ, plesna veselica v spodnji dvorani S. N. Doma.

27.—Velikonočna nedelja—Ženski odsek S. D. D., ples v S. D. Domu.

27.—Društvo A. D. K. U. V. priredi plesno veselico v Grdinovi dvorani.

APRIL

2.—Društvo Clevelandski Slovenci št. 14 SDZ, plesna veselica v spodnji dvorani S. N. Doma.

2.—Bluebirds Club priredi plesno veselico v Kalina Hall, 8255 W. 52d St.

3.—Društvo Abrašević, igra v avditoriju S. N. Doma.

10.—Slovenski Socialistični klub št. 27 JSZ, plesna veselica v spodnji dvorani S. N. Doma.

16.—Društvo Cleveland št. 127 SNPJ, plesna veselica v spodnji dvorani S. N. Doma.

17.—Društvo Strugglers, 5-letnica ustanovitve društva, proslava v S. D. Domu.

24.—Društvo Ivan Cankar, igra v avditoriju S. N. Doma.

MAY

1.—Slovenski Socialistični klub št. 27 JSZ, slavnostna prireditev v S. N. Domu.

8.—Društvo Orel, Materinski dan, v S. N. Domu.

8.—Društvo Waterloo Grove, igra v avditoriju S. D. Doma.

Po igri ples v spodnji dvorani.

15.—Zbor Zarja (samostojno), pomladanski koncert v avditoriju S. N. Doma.

15.—Piknik S. N. Doma, Maple Heights, na prostorih fare sv. Lovrenca v Maple Gardens.

20.—Društvo Kristusa Kralja, veselica v S. N. Domu.

27.—Društvo Ivan Cankar, igra v avditoriju S. N. Doma.

JUNIJ

12.—Skupna društva fare sv. Vida, piknik na špelkotovih farmah.

19.—Društvo Kranj priredi piknik na Goriškovi farmi v Noble, O.

AVGUST

7.—Skupna društva fare sv. Vida, piknik na špelkotovih farmah.

Sodnik Cull

Začasni župan mesta Cleveland, republikanec Burton, je bil primoran imenovati na izpraznjeno mesto v civilni komisiji demokrata, ker mu tako zapoveduje ljudski mandat. Za civilnega komisarja je imenoval bivšega sodnika Dan. B. Cull-a.

JOHAN BOJER IZSELJENCI ROMAN

Ali ne vidiš njihove prisrčnosti, ali ne vidiš darov?" Polagoma preide v šalo, pogladi jo po lasih in pravi, da je tukaj prav za prav zelo veliko prostora.

Hiša je dvanajst komolcev kratka in osem komolcev ozka. V njej lahko priredita ples. Da ni prostora? Tukaj so oceani prostora.

"Ah molči! Saj tukaj ni ničesar, da bi se dalo živeti. Spalnica, kuhinja, soba, kjer bi ti delal... in... nekega dne soba za otroke... vse v istem prostoru. In v kakšnem prostoru!"

"Da, da, draga moja, vendar pa je še veliko bolje, kakor če bi morala živeti pod kakim grmom."

O! Ugriznila je v robec in ga pogledovala z bliskajočimi se očmi.

"Nekoč je bil nekdo, večji kakor jaz—in ni imel ničesar, kakor bi lahko položil svojo glavo."

"Da, ampak bil je pri drugih v gostih."

"Saj midva sva tudi. In celo lastno hišo bova dobila."

"In odkod naj dobim denar?"

"Ni nama treba denarja."

"Torej ne bomo imela nobene pomoči? In živela bova morebiti leto in dan tukaj. Ali je sploh tukaj kak pek, kak mesar, ali kak trgovec s kolonialnim blagom?"

"Mislim, da ga ni."

"Torej morava poginiti od lakote."

"No, no, si bova že kako pomagala. Ali nisi opazila, kako ganljiva je cerkev? In pomisli na vse te dobre ljudi, ki so leta živeli tukaj v divjini, preden so mogli zgraditi božjo hišo. Ali si moreš misliti kaj lepšega, kakor prijeti tukaj—prav tukaj!"

Raširil je roke in imel prikazen. Tako sta pričela župnik in njegova žena v naselbini Nidaros.

XV.

Nad pokrajino, ki je pokrita s slano, leži mesec. Bog ve, ali je rano ali pozno, Per Foll je že dolgo zunaj in hodi. V mesečini meče temno brazdo preko zemlje. Roke mu tičijo v žepih, klobuk na tilniku, mogočna brada kaže proti mesecu, kakor bi ga hotel obiskati.

Za njim leži koča z Ano in otrokoma. Obrne se—tam ni nobene luči. Ozre se proti vzhodu, proti zahodu, proti severu—ampak nikjer ni videti nobene luči. Pozno bo že. Precej dolgo bo že, odkar je odšel z doma.

Vendar tej stvari mora priti do dna. Zdjaj mora obračunati s prerijsko. Pridi! pridi! ga neprestano vabi. Per se noče vdati, ve, kakšna vrtoglavičica se ga kakor pijanec. Najprej samo en požirek in potem vsi drugi. Ibi mora dalje in dalje, zdi se, kakor da ga prerija vpija vase. Dalje in dalje in še dalje.

Dalje in dalje, tem bolj se ga loteva vrtoglavičica in tem bolj je brez moči pred tem, kar ga v notranjosti peče in boli. Spet je Ana in to pot skupaj s Simenom. Kadar more biti Per sam z njo, re verjame tega. Ampak tukaj zunaj v prerijski prične tako hudo boleti, stare rane se odprejo in krvavijo in krvavijo. Ali se ni tistikrat obesila okoli vratu temu—in temu—in omeju? Neumnosti, ali nisi opustil? si hoče reči. Ali pa pomaga nocoj opustiti? Ne, prerija ga vabi dalje in dalje in zdi se, kakor da neskončna ravnina iz zvanja v mesečini: vse, vse je brezupno.

Mesec, daljave in tišina. Vleči se tako iz dneva v dan, kar je, ostane kakor je. Seveda se ga loti vrtoglavičica, tako da se opoteče. Ali ga hoče ravnina izvabiti popolnoma v blaznost? Ah

ne, pogled vendar, saj lahko hodi ravno, kakor po črti. Dalje, pravi prerija. Kaj nisi dovolj močan, da preneseš še ne požirek, ali pa si še otrok? Dalje, dalje! Ana sedi zdaj mogoče v Simenovem naročju. Smeje se in govori o Peru. Njegova brada je nekoliko palcev predolga, pravi. Kosmat je kakor bik. Oženiti bi se moral s kravo...

In Per stisne pest, maha z rokami, se še drži na nogah. Orjaška senca mu sledi, zdi se, kakor da je tema dobila glavo, klobuk, roke in noge. Senca za njim je kakor pokrajina in ta pokrajina je Per sam, ki tava nocoj po preriji in mora venomer dalje in dalje. Zdjaj Ana spet pričakuje otroka. Kdaj vendar je Simen prišel? O, o!

Zaihti in se nenadoma ustavi. Ozira se, kdo bi mu pomagal. Pogleda senco: Za božjo voljo, ali vseh pomagati?

Senca zmaje z glavo.

In pred njim sta ravnina in mesec. Daljave svet tako blazno povečajo, in ti sam si nič. In pogled zdaj nebo—nikjer ni hribov, ne gore, ki bi izrezala kos iz njega, nikjer jezera, ki bi ga snel v svojem zrcalu, morje brez bregov je, zemlja je brez meja. Pogled navzgor—pogled navzdol! Vse je brez konca. Le pojdi—kam boš prišel, kliči na pomoč, kdo ti bo odgovoril?

Ko gre dalje, se pričena spet opetekat, maha divje z rokami okrog sebe. Senca dela isto kakor on. Polagoma uvideva, da ni rešitve. Ali naj torej prerija vendarle zmaga? Zdjaj se mora odločiti, vsekakor mora dalje. Nekoč ga je odrešilo, ker je mogel opustiti. Zdelo se mu je, kakor da se je oprijel božjega prsta. In vse drugo je postalo tako majhno, celo prerija ni imela nobene moči več nad njim. Zdjaj pa je to drugače. Odpustiti? Odpustiti noče. Bog? Naj bo, kjer je. Nocoj je Per sam z zlim duhom in širo ravnino. Se se upira kakor človek, ki se potaplja, in tolče in tolče okrog sebe, da ne utone. Ali dolgo ne more trajati. Čuti, kako mu udje omagujejo. Kmalu ne bo imel več moči. Dalje, dalje, pravi ravnina. Nekega dne bo pač Simen vzel Ano za zmeraj, se vselil v kočo in te preganjal! Ha, ha, ha! Dalje, dalje! vabi ravnina.

Tedaj pa spet zaihti in se ustavi. Ne, ne, preveč boli. Ozre se po zadnji pomoči: Moli, Per! Moli, sicer se boš kmalu pogreznil. Se se da pomagati—moli, moli!

In orjaški mož omahne na kolena, sklone roki in ju dvigne. Bog, moj Bog, odgovori mi! Reši me! Sicer zblaznim!

Prerija poje v blede mesečini: Boga ni. Vse se odmika, odmika, odmika. Moli, Per! Ali pa ubij Ano. Prerija je brezčutna, odmika se, odmika, odmika. Odgovora ne boš dobil nikoli, nikoli, nikoli.

Dalje, dalje! Senca mu sledi. Orjaška pokrajina v človeški obliki mu neprestano sledi. Per se ozre nanjo. Tovariš je, ki ga vabi in vleče dalje in dalje, kakor njega samega. Ustavlja se, upira se in vendar mora neprestano dalje in dalje, kakor on sam. Prične omahovati, prav tako Per. In končno razume. Dolga borba s prerijsko je nocoj skončana. Prerija je zmaga. Per je podlegel.

Dalje, dalje. Saj, če je vse zaman, naj vrag odneha. Senca in on, oba bosta poginila, kar dalje, kar dalje. Poskusi jo zgrabiti, rad bi plesal s takim dobrim tovarišem. Hej jo, prijatelj! Hej jo, hej jo!

Ali kaj? Ali celo sence ne more zgrabiti? Ali se tudi ona odmika, odmika, odmika? Ne, čuj vendar! Per jo sune, plane nanjo in jo poizkuša prijeti za grlo.

Orjaški mož na mesečni ravnini skače, se upogiba, bije divje z dolgimi rokami okrog sebe. Senca na zemlji ga oponaša, ga draži vse huje in huje, da prične Per končno tuliti.

Noč je blede od meseca in tiha.

XVI.

Pozno dopoldne je pritekla Ana k Mortenu.

"Per—ali ste videli Pera?"

Sosedje so se zbrali pred nje no kočo. Kal je bil vzel vrv s seboj. Drugi so se ozirli nanj. Kal sam ni vedel, zakaj je to storil, ampak v stari domovini je zmeraj, kadar se je kaj dogodilo, vzel vrv s seboj.

Morten razdelil v tri gručice, ki naj bi šle vsaka v svoji smeri, je bilo vsem jasno, da je najbolje imeti vrv s seboj.

Morten in Simen sta vzela živeža in se napravila na pot proti zahodu. Pozimi sta bila več mesecev v mestu, da bi si zaslužila denarja. Matern ljubljeneček jima je oskrboval vole in krave. Celotno sir je delal zanje. Zdjaj pa je aprilsko vreme s progami snega tu in tam in kmalu bo prišel čas za setev. Čez dan neprestano gradita na novi koči. Če pa se dogodi pri sosedu kaj takega, seveda vsi odložijo delo.

Slišita Ano, kako vzdihuje in kliče za njima: "Morate mi najti Pera!" Morten je blede in se ne mara ozreti na brata.

Tečeta preko solnčne ravnine, zdaj pa zdaj se ustavita in strmita v ogromne daljave. Iz snega in mlakuž se v meglah dviga vlaga, sinja prosojna tenciča trepeče nad meskončno pokrajino. Kadar Simen spregovori, mu Morten ne da odgovora. Najrajši bi zgrabil vrv in ga pretepel.

Ana pa je ostala sama z otrokoma. Malčka sta razumela, da se je nekaj zgodilo, vlekla sta je za krilo in kričala. Poizkušala ju je potolažiti in tudi sebe same. Ali je bilo tako resno? Ali ji ni hotel le znova napraviti nekaj hučega in jo prestrašiti. Saj je bil pravi otrok, čeprav je bil tako velik in orjaški. Samo skuhaj mu nekaj dobrega, pa bo spet prijazne. Postavila je lonec z debelo smetano na ognjišče. Mlečno kašo je najrajši jedel. In stala je pred ognjiščem. Smetana se je kuhala, se razdeležila, postala debela in gosta. Prilila je mleka, usula kašo. Jed je bila gotova. Ali Per, kaj je s Perom?

Dan poteka. Ana je pred kočo in strmi preko ravnine. Na sever in zahod, na jug in vzhod. Prerija leži pred njo in vsa sinja izhlapeva v solnce. Ali videti ni nikogar. Kje je Per?

Ko se je pričelo mračiti, se je zares preplašila. Spravila je otroka spat, potem je sedla na stol in čakala in bila sama. Končno se je sklonila nad najmanjšega otroka v postelji. Zastojeni zapustiti svoje samostane in se podati na vojno proti Japoncem.

Simen? Kaj je bil njej fant s Kvidala? Ko je prišel tako svez iz domovine, se je zdelo, kakor da bi nosil s seboj duha po listnatih gozdovih. Njena lastna mladost je začela spet vstajati pred njo, spraševala je in spraševala. Ali so prižigali kresove v pomladnih večerih, ali so prepevali? Ali so se zaročali? Morala je vedeti več, več in zmeraj več. Videla je starše, znanec in domači kraj. Ali je bilo to kaj slabega? Seveda, včasih se je splazila s harmoniko iz hiše. Spominjala se je fantov, enega lepšega kakor drugega in pričelo jo je od vseh ter spominov spreletavati po telesu. Kaj slabega? O, da. Po katekizmu je skoraj vse slabo. Da so bili ti zlati dekliški dnevi tukaj v divjini kakor dravilo, da se je velikokrat krepila z njimi, da ni zblaznela—ali je bilo to slabo? Seveda je bilo slabo. Ali je vsaka zabava greh? Seveda je greh. Morebiti se je s Simeonom malo igrala na senu. Dogodilo se je, da ga je objela okoli vratu, samo zato, ker je prihajal tako naravnost od vsega tega, po čemer je hrepenela. Ali je bilo tudi to slabo? Seveda je bilo slabo. Greh? Ali je vse greh, tudi nališpati se v nedeljo, obrniti se z obrazom proti solncu, zaigrati ples na harmoniko? Vse je

greh. Moj Bog, moj Bog, ali mi moreš odpustiti!

Elza pride. Samo še huje je, ko jo poizkuša tolažiti. Tudi Karen Skaret stopi v kočo, ampak ona je tiha in materinska, samo pogleda Ano in je tako zelo mirna. "Pomagali ti bova pri molži," ji pravi. Ani je, kakor bi jo kdo pogladil po licu.

Spet je vzel mesec. Slana je posrebrila ravnino.

Morten je rekel, da morajo to stvar sami urediti. Nima smisla, da bi se kdo izmed novih naseljenec vmešaval.

Končno se vrne Anton Noreng in Anders iz Skareta. Ves dan sta tekala okrog. Ali je Per prišel domov?

(Dalje prihodnjic)

DNEVNE VESTI

Umoril 6 oseb

Springfield, Missouri, 2. januarja. Kakih pet milj od tega mesta je bil umorjen šerif Marcel Hendrix in pet njegovih pomočnikov po nekem 25 letnem Harry Youngu, ki se je s svojimi tovariši zatekel v neko farmersko hišo. Šerif je s pomočniki šel nad Younga, ker so v njem spoznali morilca mestnega maršala, ki je bil umorjen pred dvema letoma. Young je s svojimi tovariši začel streljati na šerifa in pomočnike, katerih je šest ubil, naka je pobegnil v bližnji gozd. Dve stotni narodne garde in nad 1,000 civilistov preganja sedaj Younga.

Ameriški konzul

Mukden, 3. januarja. Na glavni cesti Mukdena je bila Culver Chamberlain, ameriški konzul, napaden od treh japonskih vojakov in hudo pobit. Napad se je pripetil, ko je ameriški konzul stopil z avtomobila, ki je imel ameriško zastavo. Po napadu se je konzul umaknil v usad generalnega konzula, ki je protestiral pri japonski vladi, in ki je upeljala strogo preiskavo.

Mahatma Gandhi

Bombay, 4. januarja. Indijski vodja mahatma Gandhi je bil danes jutraj aretiran od angleške policije in odpeljan v zapore v Poona. Vlada ga je obdolžila, da je hujskal ljudi na vstajo. Z njimi je bil aretiran tudi Vallabhai Patel, vodja indijskega nacionalističnega kongresa.

Dan poteka. Ana je pred kočo in strmi preko ravnine. Na sever in zahod, na jug in vzhod. Prerija leži pred njo in vsa sinja izhlapeva v solnce. Ali videti ni nikogar. Kje je Per?

Ko se je pričelo mračiti, se je zares preplašila. Spravila je otroka spat, potem je sedla na stol in čakala in bila sama. Končno se je sklonila nad najmanjšega otroka v postelji. Zastojeni zapustiti svoje samostane in se podati na vojno proti Japoncem.

Simen? Kaj je bil njej fant s Kvidala? Ko je prišel tako svez iz domovine, se je zdelo, kakor da bi nosil s seboj duha po listnatih gozdovih. Njena lastna mladost je začela spet vstajati pred njo, spraševala je in spraševala. Ali so prižigali kresove v pomladnih večerih, ali so prepevali? Ali so se zaročali? Morala je vedeti več, več in zmeraj več. Videla je starše, znanec in domači kraj. Ali je bilo to kaj slabega? Seveda, včasih se je splazila s harmoniko iz hiše. Spominjala se je fantov, enega lepšega kakor drugega in pričelo jo je od vseh ter spominov spreletavati po telesu. Kaj slabega? O, da. Po katekizmu je skoraj vse slabo. Da so bili ti zlati dekliški dnevi tukaj v divjini kakor dravilo, da se je velikokrat krepila z njimi, da ni zblaznela—ali je bilo to slabo? Seveda je bilo slabo. Ali je vsaka zabava greh? Seveda je greh. Morebiti se je s Simeonom malo igrala na senu. Dogodilo se je, da ga je objela okoli vratu, samo zato, ker je prihajal tako naravnost od vsega tega, po čemer je hrepenela. Ali je bilo tudi to slabo? Seveda je bilo slabo. Greh? Ali je vse greh, tudi nališpati se v nedeljo, obrniti se z obrazom proti solncu, zaigrati ples na harmoniko? Vse je

greh. Moj Bog, moj Bog, ali mi moreš odpustiti!

Elza pride. Samo še huje je, ko jo poizkuša tolažiti. Tudi Karen Skaret stopi v kočo, ampak ona je tiha in materinska, samo pogleda Ano in je tako zelo mirna. "Pomagali ti bova pri molži," ji pravi. Ani je, kakor bi jo kdo pogladil po licu.

LIAM O'FLAHERTY

NOČ PO IZDAJI

Roman

Nekaj sledov mladostne lepote ji je še vedno ostalo v globokih modrih očeh, ki so bile otožne in trudne ter so v kotih krčevito podhrtevale, v črnih laseh, ki so ji zanemarjeni uhajali na obraz izpod robu posvaljkanega rdečega klobuka. Toda usta, to izdajalsko zrcalo vseh pregreh, so že popolnoma izgubila razkošne, a nežne črte nedolžnega deklišstva in cvetoče zrelosti. Ustnice so se na straneh vesile. V sredi so bile nabrekli. Barve so jim obledele ter bile kričavo prosto obnovljene s cenanim rdečilom. Uboga trpinčena duša je strmela iz mladega obraza, ostarele, zamračene, trdega in otopelega, preden so ga utegnili razorati leta.

Pomolila je naprej svoj drobn obradek, obrnila glavo po strani, in zraven povsila en kot ustnice.

"Take misli sem bila," je dejala počasi, zraven krivec ustnice in obraz. "Zato sem tako prihotapila ter sedla k tebi. Slučajno sem te videla, fantič moj, ko sem govorila z Biddyjem Macovo tam čez na ogalu nasproti Kanovih. Pa sem jo kar mahnila sem, da bi se s teboj lepo mirno pogovorila. Pa to je jasno kot beli dan, da me ne maraš videti. Tako dolgo ne, dokler imaš kaj denarja, da se nacejaš s pivom. Davi ti je pa druga pela, ali ne, ko si moledoval, naj ti dam za skodelico čaja, jaz pa že tri dni nisem slišala, kako žvenklja pol kronice. O, tako —"

"Zdaj pa zapri gobec," je jezo usel Gypo. "To je prav potvoje, da prerečeš človeku vse najhujše. Bog ve, da nisem na kaj takega še oddalec mislil. Samo tako nanaglama si bušila vame. Kaj bi pila?"

Katie ga je gledala ogorčeno, z brado še vedno naprej, z glavno po strani, s povešenimi ustnicami in rokami v bokih. Zašepetala je: "Prežganega brinjeva," ni pa obrnila oči od Gypovega obraza. Gypo je vstal in oddrsal k točilnici po pijačo. Njene oči so ga lokavo zasledovale, z glavno pa je ves čas nalahno kimala proti njegovemu ogromnemu hrbtu.

Njeno razmerje z Gypom je bilo tiste neredne vrste, ki jo je težko očrtati z eno samo besedo. Brez dvoma mu ni bila žena, a prav tako je ne bi bilo moči imenovati priležnice. Njuna zveza je imela hkrati značaj pravilnega zakona in konkubinata, posvečenega po naravni ljubezni. Katie je Gypa ljubila, ker je bil močan, velik, molčeč, nemara tudi, ker je bil topoglav in je njena bistra predmestna šegavost vselej pretentala njegovo okorno pamet.

Kadar-le je imel Gypo kaj denarja, ga je potrošil z njo. Včasih, kadar je bil brez vsega, ga je vzela s seboj domov in mu dala naslednje jutro še zajtrk. Na sploh sta si bila dobra prijatelja. Zadnjega pol leta, ko je bil Gypo izgnan iz revolucionarske organizacije in je ostal brez prijateljev, denarja in zasluzka, je Katie skrbela, da ni poginil od glada ali mraza. Ljubila ga je po svoje, na presenetljiv način. S poslednjimi ostanki svoje ženskosti ga je ljubila, kakor bi bila mogla ljubiti svojega pravega moža. Toda ti pa-

berki ljubezni so skromno živitarili med drugim plevelom grehote, ki je bohotal okrog njih. Samo kedaj pa kedaj so se prerili na dan in ogrnili prazno puščavo njene duše z mehko toploto in v sijem svoje luči. Vsako prijazno delo usmiljenja, ki ga je izkazala neokretnemu velikanu, je izpodbijala množica drugih del, ki so bila zavržena in kruta. Gypo pa jo je sprejel na pleča z mirnodušnostjo zdravega korenjaka, kakor da je naraven dar življenja, kot sveži zrak ali hrana. Pogrešal jo je samo, kadar je je potreboval.

Prinesel je brinjevec in ji ga ponudil. Molče ga je vzela. Počasi ga je srebal, držala ga je palec od ustnic ter strmela med pitjem v tla. Zdaj pa zdaj se je stresla, kakor da je pijača ledeno mrzla. Gypo jo je nezaupno opazoval s koncem očesa.

"Kaj te je prav za prav prineslo sem?" je vprašal nazadnje.

Silno ga je dražilo, da mu je prišla na glavo prav ta trenutek, ko se je ukvarjal z načrtom, ko ga je pekel v žepu denar od izdajstva, in si še ni izmislil verjetnega pojasnila, odkod ga ima. Bil je razdražen, a nekako zmehčeno in bedasto. Niti za svojo razdraženost ni še izumil verjetne preteveze.

Katie je držala v roki prazni kozarec obrnjen in gledala Gypa z modrimi, skoraj zaprtimi očmi.

"No, kaj je s teboj, otročiček?" je vprašala drzno, ker jo je brinjevec podžgal. "Zakaj ne bi smela priti sem, če me je taka volja? Saj me ni najel noben dobrodušen zavod, da bi hodila vaši gnadi s poti, haha, kakor da se vaši visokosti poljubi priti v to krčmo. Ali mi kakšna postava brani pogledati osorej v ta okraj, a?" Čim dalje je govorila, bolj se ji je raznemala togota. Sumila je, da ji Gypo nekaj važnega prikriva, ter da ji je njen prihod v tem trenutku podelil nekašno moč nad njim. Tista posebna tenkoslutnost predmestne ženske je pač predrila površino Gypove zadrege, ni ji pa mogla pronikniti do pravega jedra. Z levico si je odgrnila plašč ter jo vnič položila pod srcem na razcefrano, rdečkasto bluzo. Kako vele so bile njene prsi!

"No, Katie—" je začel Gypo. Mahoma ge je prekinila. Čakala je samo kedaj bo izpregovoril, da bi ga prekinila. Bila je vsa srečna, kadar se ji je ponudila taka prilika, da je mogla vzrojititi.

"Le tako naprej," je zavpila, "ti toponosec ti! Saj te poznam, prav res da. Potepanje ti diši. Dober si samo, kadar nič nimaš. Kakor hitro pa po kakšnem dobrem obedu lahko sam sebe duhaš in ti kaj žvenketi v teh tvojih cunjah, pa že vihaš nos in nočeš nikogar poznati. Ali veš, kaj ti bom povedala? Ti si čisto navaden, lažniv, prepreden zvitorpec, jaz sem te že dobro pregledala. Zdaj le ne upaj nič več od mene, ljubček moj. Ne boš; bi ti kaj malo pomagalo?"

Gypo je postal nervozen in je prekladal svoj orjaški život. Imelo ga je, da bi izprožil levico in jo kresnil po čeljusti. Sa-

mo lahen zamah, pa bi omedlela. Toda nikdar še ni udaril ženske iz tega ali onega, njemu samemu nejasnega predsodka. Vendar mu je strahovito presevala. Zdaj, ko je imel ta denar pri sebi in se še ni odločil, kaj bi z njim, bi se je bil rad odkrižal.

"Nehaj," je zakričal razjarjen, "če ne, te ubijem. Ali ti nisem dal za pijačo?" Nato je pristavil malosrčno: "Ali ga hočeš še kozareček?"

Katie je še vedno strmela vanj. Nenadoma se je izpremenila. Nekaj se je vrnilo v njene čisto posebne misli, in izpremenila je svoje stališče.

"Nič ne maraj, kar sem ti rekla Gypo," je povzela s tihim, žalostnim glasom, ter gledala v tla s povešeno spodnjo ustnico, kakor človek, ki ga je trajna nesreča strla in docela unovobil. "Bog vsemogočni, svet je tako trd, da človek kar pamet izgubi. Revščina, revščina in sama revščina. Ti si prav tako zakopan kakor jaz, Gypo, in veš, kaj menim. Živa duša se naju ne usmili. Vsaka roka je proti nama, zato ker nič nimava. Zakaj je to, ali mi veš povedati, Gypo? Ali je Bog sam zoper naju? Haha, seveda sva bila oba komunisti in člana revolucionarske organizacije in tako veva, da ni Boga. Pa denimo, da bi bil Bog, kaj vruga počenja—"

"Katie," je jezo zakričal Gypo, "ne govori tako. Pusti Boga."

"Bog mi odpusti, prav imaš," je viknila Katie in zaihtela. A s presenetljivo naglico se je hitro osrčila ter se skoraj ostro obrnila proti Gypu. Oči so se ji lahno zožile, in zagoneten, pošasten smeh ji je preblisnil lice. Ta smeh ji je prinesel na obraz sled lepote, sled lepote in vedrosti. "Povej mi, kje si dobil ves ta denar, Gypo. Davi ga še nisi imel."

Gypo se je nehote zdrznil ter jo strahoma pogledal. Silno se je mučil, da bi si izmislil kak izgovor za svoje nenadno bogastvo. Po njem je vrelo, ker si še ni skoval načrta. Podzavestno je preklinjal McPhillipa, ki ga je poslal v smrt, ker ni zasnoval načrta. S srepmi očmi in odprtimi usti je gledal Katie. Nato se je sklonil k nji, skušal govoriti, a ni rekel nič. Ona je razumela to napak.

"Da," je dejala, "saj sem vedela, da imaš nekaj za bregom. Ali si izropal kako cerkev ali kaj, in te je strah, da te ne bi duhovniki izpremenili v kozo?"

"Tiho bodi," je menadoma silnil. Prijel se je za besedo "rop" ter pritvezel nanjo načrt. To mu je bila navadna beseda, nekaj prijaznega in znanega, kjer se je čutil domačega. Sklonil se je z drgetajočim obrazom, naglo je hotel izsuti besede o svojem načrtu, preden jih ni zopet pozabil. "Ni bila cerkev. Bil je mornar z ameriške ladje. Privoščil sem si ga za Cassidyjevo krčmo v Jeromovi ulici. Ali če zineš eno samo besedo, že veš kaj bo."

"Komu? Meni?" Katie se je glasno zasmejala in ga pogledala preko rame s poudarjenim prezirom. "Kam me pa šteješ? Med ovaduhe?"

"Kdo je ovadu?" je kričnil Gypo ter jo zagrabil z levico za desno koleno. Ogromna roka je hkleščila šibko koleno in takoj je odrevenela vsa noga. Katie se je vse telo skrčilo že ob samem dotiku s to silno močjo.

Za trenutek je bilo tiho. Gypo je strmela s pogledom bedaste-ga strahu v Katie. Tista beseda ga je prestrašila in razkači-

la. Zdaj jo je prvič slišal izgovorjeno v novem smislu, ki ga je imela zdaj zanj. Katie, ki jo je njegov obraz hipnotiziral, je hropla ter ga gledala.

"Zakaj govoriš o ovadstvu?" je zahropel tudi Gypo ter ji še trje stisnil koleno. Ni hotel, da bi jo bolelo. Samo svojim besedam je želel dati poudarka.

"Pusti me," je zavreščala Katie, ki ni mogla dalje prenašati bolečine in jo je strašil Gypov obraz ter njegovo čudno vedenje.

Gypo je precej izpustil. Natakak je stopil bliže, brišoč si roke ob predpasnik. Pokazal je proti vratom. Gypo je stopil na noge ter pogledal natakak, vesel, da ima pred sabo moškega, ki more nad njim iztrstati svojo slepo razjarjenost. Povesil je glavo ter se že hotel zaleteti, ko je prišla Katie, se obesila nani in kričnila.

"Pojdi, Gypo," je kričnila naglo, "izginiva odtod. Pusti ga, Barney. Nekaj policov si ga je

naložil. Ni mislil hudega. Pojdi, ljubček."

Gypo je pusti, da ga je vlekla za desno roko hrbtensko na cesto. Stala sta na robniku, Katie ga je držala za pod pazduho.

"Pojdi, greva k Biddy Burkovi," mu je zašepetala v prijazen tonu. "Pojdi."

Pred njima se je raztezala glavna cesta, sijajno razsvetljena, vsa se je trla ljudi. Luč, ljudje in misel na razvedrilo in svobodo, to je Gypa mikalo. Zadaš se je vlekla temna, smrdljiva ulica. Ta ga je odbijala. Tja ga je hotela spraviti Katie, tja doli v predmestni okraj in vlačgarsko četrt. Tja doli je obično zahajal, tam je bil znan. Bal se je teme, prežečih senc, predstave o ljudeh, ki se skrivajo po zagatah, da bi ga napadli. Tu zunaj se more premikati med tujimi ljudmi, ki se niti malo ne brigajo za ovaduhe.

(Dalje prihodnjik)

† NAZNANILO IN ZAHVALA †

Žalostnim srcem naznanjamo tužno vest, da nam je preminula ljubljena hčerka, oziroma sestra

THERESA BELOVEC

po kratki in mučni bolezni 1. novembra, stara 12 let. Pogreb se je vršil 3. novembra na Holy Cross pokopališču. Tem potom se lepo zahvaljujemo vsem, kateri so nam na katerikoli način kaj pomagali v tem žalostnem času. Posebno se zahvaljujemo za krasne cvetlice sledečim: Družini L. Šemrov, družini Petrovič iz Clevelanda, O., družini Branisel iz Clevelanda, O., učencem 5-B razreda, sosedom, sam. društvu Domovina, deklicam, njenim tovaršicam in društvu Majnik št. 28 SDZ.

Izkreno se zahvaljujemo tudi vsem, ki so dali brezplačno avtomobile in sicer: Mr. Jerry Zupce, Mrs. Ožbolt, Mr. Kranz, Mr. Petric, Mr. Novak, Mr. Milič, Mr. Math Zelenkar, Mr. John Zupce, Mr. Rupert, Mr. A. Grbec. Najlepša zahvala končno vsem, kateri so prišli pokojno pokropiti in kateri so čuli ponoči pri mrtvaškem odru. Enako zahvala vsem kateri so se udeležili pogreba.

Tebi, ljubljena hčerka in sestra pa naj bo rahla ameriška gruda. Zaljubljeni ostali: TONY in MARY BELOVEC, starši; ANNA, sestra. Barberton, Ohio, 2. januarja, 1932.

NAZNANILO

V smislu pravil Slovenskega Narodnega Doma, 6409 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio, se bo vršila **DELNIŠKA SEJA (LETNA KONFERENCA)** na večer, dne 14. januarja, 1932 v avditoriju S. N. Doma, začetek točno ob 8. uri zvečer. Vabi in pozdravlja za

Slovenski Narodni Dom:

JOSEPH OKORN, tajnik.

39c RAZPRODAJA

PRI

Chicago Chain Store Co.

6101 Glass Ave., vogal E. 61. ceste

SE PRIČNE V TOREK, 5. JANUARJA, OB 8:30 ZJUTRAJ

Sedaj pa pride 39c razprodaja, ki vam bo dala presenečenje vašega življenja. Da začnemo novo leto prav, vam mi nudimo \$1.00, \$1.50 in celo \$2.00 vrednosti za malo ceno 39c. Da se okoristite s to najboljšo in največjo priliko, morate biti v trgovini ob 8:30 zjutraj, ker nekaj te zaloge je majhne in ne bo dolgo trajala. Torej, da se boste okoristili s to največjo priliko v vašem življenju, bodite v torek zgodaj na mestu.

Chicago Chain Store Co.

6101 Glass Ave., vogal E. 61. ceste

750 novih ostankov v dolžini do 4 jardov, vredni do \$2.00, po	39c
75 svilenih in volnenih kap za dojenčke, vredne do \$1.50, po	39c
15 pregrinjal za otroške vozičke, vredni do \$1.50, po	39c
45 deških in deklških Eagle kap, vredne do \$1.25, po	39c
37 ženskih novih hišnih oblek, garantirane barve, vredne do \$1.00, po	39c
150 deških in deklških težkih union suits, vredni do \$1.00, po	39c
85 deških broadcloth srajc, mere 12 do 14, navadna cena 89c, sedaj	39c
75 deških broadcloth bluz, mere 8 do 14, navadna cena 89c, sedaj	39c
50 blenketov za dojenčke, navadna cena 69c, sedaj	39c
75 finih zastorov za okna, rumene ali zelene barve, navadna cena 89c, sedaj	39c
Do \$1.50 vredni hišni sliperji, par po	39c

In še več drugih finih predmetov po nizki ceni, ki so premajhni, da bi se jih oglašalo. Zapomnite si dan in prostor:

TOREK, 5. JANUARJA, OB 8:30 ZJUTRAJ PRI

Chicago Chain Store Co.

6101 Glass Ave., vogal E. 61. ceste

KI JO PRIREDIJO

skupna društva fare sv. Vida
V NEDELJO 10. JANUARJA 1932
v Grdinovi dvorani, 6025 St. Clair Avenue

Sviral bo Zigmans orkester. Vstopnina je samo 35 centov. Začetek veselice ob sedmih zvečer.

Obeta se prav prijazna in domača zabava za stare in mlade.

Cenjeno občinstvo je prav prijazno vabljenno, da se udeleži te veselice. Ves čisti prebritek gre v sklad za novo cerkev sv. Vida.

VABILO NA
PLESNO VESELICO